

การศึกษาเปรียบเทียบผลงานประพันธ์ของ เหนียน ล่าเหมยกับเหลาเส่อ* 年腊梅与老舍文学创作比较研究

เจิ้ง หมิ่น 郑敏**

บทคัดย่อ

นักเขียนไทยเชื้อสายจีนมีความศีกคักมากในวงการวรรณกรรมสามารถซึ่งสามารถย้อนหลังไปถึงทศวรรษที่ 20 ศตวรรษที่ 19 ผู้ที่มีอุดมคติสูงส่งจำนวนหนึ่งได้สร้างบทประพันธ์ดีเด่นเปี่ยมด้วยมนต์เสน่ห์แห่งศิลปะทางวรรณคดีและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ด้วยความรักและความผูกพันต่อประเทศไทยและประเทศจีน การเห็นอกเห็นใจต่อประชาชนผู้ใช้แรงงานและด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและภารกิจที่แรงกล้าจากใจ แม้พวกเขาจะมีชีวิตที่ยากเย็นแสนเข็ญและพื้นหลังทางการเมืองอันปั่นป่วนน่าสะพรึงกลัว แต่ก็ไม่ย่อท้อและได้ทุ่มเทสุดกำลัง

เหนียนล่าเหมยถือเป็นตัวแทนนักเขียนไทยเชื้อสายจีนคนหนึ่งในกลุ่มนักเขียนไทยเชื้อสายจีนเหล่านี้ หัวข้องานเขียน แนวคิดและศิลปะในการเขียนของเขา เมื่อเปรียบเทียบกับเหลาเส่อนักเขียนจีนยุคสมัยใหม่แล้ว มีส่วนที่คล้ายคลึงกันมาก บทความนี้ใช้การอนุมานเชิงเปรียบเทียบทางวรรณคดีมาวิเคราะห์งานเขียนของเหนียนล่าเหมยกับเหลาเส่อนักเขียนระดับปรมาจารย์วงการวรรณคดีจีนยุคปัจจุบัน โดยศึกษาเปรียบเทียบในด้านภูมิหลังของชีวิต การสร้างตัวละครในเรื่อง เนื้อหาสาระ กลวิธีการบรรยายเรื่อง คุณลักษณะพิเศษทางภาษา ตลอดจนการนับถือศาสนา เป็นต้น และได้ข้อสรุปจากการศึกษาเปรียบเทียบจากหัวข้อดังกล่าว

จากการศึกษาเปรียบเทียบเห็นถึงข้อเหมือนกันในด้านกลวิธีการประพันธ์วรรณคดีของนักประพันธ์ทั้งสองมีสามประการดังนี้

1. ภูมิหลังและประสบการณ์เหมือนกันคือมีครอบครัวที่ยากจนและมีชีวิตอย่างยากลำบาก ส่งผลอย่างมากต่อการสร้างงานวรรณกรรมของทั้งสองคน

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ

** มหาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย) รุ่นที่ 2

2. หัวข้องานเขียนเหมือนกัน พรรณกรรมของพวกเขาล้วนเจาะจงเขียนเรื่องของประชาชนธรรมดาเป็นหลัก สารระบอบทประพันธ์ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ชีวิตจริงและสภาพแวดล้อมการใช้ชีวิตที่คุ้นเคย

3. กลวิธีการสร้างงานประพันธ์เหมือนกัน โดยใช้กลวิธีการสร้างงานประพันธ์แบบอัตถนิยม อาศัยเรื่องสัพเพเหระในชีวิตประจำวันมาสะท้อนถึงสาระสำคัญของยุคสมัยและแฝงด้วยโศกนาฏกรรมทางจิตใจอันแรงกล้า

4. สาระสำคัญทางศาสนาของงานเขียนเหมือนกัน งานเขียนของเขาทั้งสองต่างเป็นการเผยแพร่ภราดรภาพและการอุทิศให้ แสดงถึงสาระสำคัญทางศาสนาที่เข้มข้น

ข้อแตกต่างของนักประพันธ์ทั้งสองคือ

1. ลักษณะทางภาษาของงานเขียนต่างกัน ตัวละครที่เหลาเสอบรรยายนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นชาวปักกิ่ง ถ้อยคำติดสำเนียงปักกิ่งเข้มข้น รวมทั้งมีภาษาท้องถิ่นของปักกิ่งอีกด้วย ส่วนตัวละครที่เหนียนล่าเหมยบรรยายถึงนั้นส่วนใหญ่เป็นชาวไทยและชาวไทยเชื้อสายจีน งานเขียนของเขาเปี่ยมไปด้วยสภาพแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย แต่ถ้อยคำภาษาในงานเขียนยังมีภาษาพูดแต่จี๊วปนอยู่ด้วย

2. จำนวนงานเขียนแตกต่างกัน งานเขียนของเหลาเสอมีจำนวนมากและส่วนใหญ่เป็นงานประพันธ์ที่โด่งดังเป็นอมตะ ส่วนงานเขียนของเหนียนล่าเหมยเมื่อเทียบเคียงแล้วมีจำนวนน้อยกว่ามาก งานประพันธ์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องยาว เรื่องปานกลางและเรื่องสั้น

3. ระดับความลึกซึ้งของงานเขียนต่างกัน งานเขียนของเหลาเสออยู่บนจุดสูงทางประวัติศาสตร์ ไปสืบค้นความเป็นมนุษย์กับทางออกของประเทศและชนชาติ สามารถบรรยายบุคลิกลักษณะของตัวละครได้อย่างลุ่มลึกจากมุมมองทางประวัติศาสตร์ สภาพแวดล้อมและความเป็นมนุษย์ โศกนาฏกรรมทางความรู้สึกรุนแรง ส่วนงานของเหนียนล่าเหมย แม้ว่ามีไยถึงสิ่งทีเหลาเสอใช้ แต่ระดับและความลุ่มลึกแล้วยังด้อยกว่ามาก

วรรณกรรมภาษาจีนในไทยได้นำเอาวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมและวรรณคดีจีนที่ยังรากลึกในแผ่นดินไทย หลอมรวมกับวัฒนธรรมไทย จึงกลายเป็นวรรณกรรมที่โดดเด่นในวงการวรรณคดีจีนของโลก การค้นหาอิทธิพลของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและวรรณคดีจีนยุคปัจจุบันที่มีต่อนักเขียนไทยเชื้อสายจีนตลอดจนคุณค่าทางสังคมและคุณค่าทางศิลปะของงานเขียน มีนัยสำคัญความเป็นจริงและมีนัยกว้างไกลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผู้เขียนเห็นว่า เนื่องจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์และอิทธิพลทางศาสนา การสร้างงานเขียนของเหนียนล่าเหมยจึงผูกพันกับแก่นสารวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและสาระสำคัญทาง

วัฒนธรรมศาสนาอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นนวนิยายของเหนียนล่าเหมยจึงโดดเด่นและประสบความสำเร็จในประวัติศาสตร์วรรณกรรมภาษาจีนในไทยแห่งศตวรรษที่ 20 คุณลักษณะพิเศษของเขาคือการใช้กลวิธีเขียนแบบอัตถนิยม สะท้อนถึงสังคมจริงและวิถีการดำเนินชีวิตที่ยากเย็นแสนเข็ญในประเทศไทยในศตวรรษที่ 20 ด้วยเหตุนี้ มันจึงมีความหมายทางสังคมและคุณค่าทางวรรณคดีในประวัติศาสตร์วรรณกรรมจีนในไทยที่ไม่อาจถูกมองข้ามได้

บทความนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือการวิเคราะห์งานเขียนมีการโยงใยถึง โสเภณี กรรมกร เจ้าของกิจการขนาดย่อมและคนถ้อยในตลาด

คำสำคัญ : การศึกษาเปรียบเทียบ เหลลาเสือ เหนียนล่าเหมย งานประพันธ์ ข้อเหมือน ข้อต่าง

摘要

泰华作家活跃在文坛上的历史可追溯到十九世纪二十年代。一批有志之士在动荡险恶的政治背景和艰难困苦的生存环境下凭着对中国和泰国深切的爱，怀着对劳动人民深切的同情及自己内心强烈的使命感和社会责任感，呕心沥血，坚忍不拔地创作了极具艺术魅力和历史价值的优秀作品。泰华作家年腊梅是泰华文学中具有代表性的一位，她的创作题材，思想倾向，艺术风格与中国现代作家老舍有很多相似之处。本文在文本分析的基础上，运用比较文学的类比和对比的方法来透析泰华作家年腊梅和中国现代文学大师老舍的传世经典作品，从两位作家的身世背景，笔下人物形象塑造，思想意蕴，描写手法，语言特点和宗教信仰等方面入手，通过分析比较从而得出结论。

通过分析比较笔者认为，年腊梅与老舍文学创作的相同点是：

1. 身世经历相同：贫寒的家庭和艰难的生活，对他们今后的文学创作有着极大地影响。
2. 写作题材相同：他们的文学创作都是以写寻常百姓为主，作品选材大多出自真实的生活经历和熟悉的生活环境。
3. 创作手法相：他们都运用现实主义创作手法，从人们的日常生活琐事中反映时代主题，具有强烈的悲剧意识。
4. 作品的宗教底蕴相同：他们的作品处处宣扬博爱，奉献，表现出浓厚的宗教文化底蕴。